

Dosya:

Mimarlıkta Başka Bir Eğitim: Uzaktan Mümkün mü?

Geçtiğimiz Mart ayından bu yana deneyimlediğimiz küresel salgın, her meseleyi yeniden ele almayı kaçınılmaz kılan bir kırılma olarak dünya tarihinde yerini alıyor. Acil önlemler, sert tepkiler, yası tutulamayan kayıplar, yalnızlıklar ve daha pek çok farklı biçimle baş etmek zorunda olduğumuz bu sürecin, gerçekten bir paradigma değişimi yaratıp yaratmadığını, bireyler ve topluluklar olarak bizlerin bu süreci nasıl değerlendirdiğimiz belirleyecek gibi görünüyor.

Bu mevcut durumun içinde eğitim de her kademesinde en çok tartışılan konulardan biri olarak karşımızda duruyor. İçerik, erişim, eşitsizlikler, değerlendirme metotları gibi pek çok farklı konuda neyin nasıl yapılacağına dair üretilen acil çözümler, süreç uzadıkça meselenin çok daha kapsamlı ve derinlikli bir şekilde ele alınması gerektiğini de gösteriyor.

Uygulama, teori, stüdyo, staj gibi pek çok farklı öğrenme metodunu içeren mimarlık eğitiminin bu süreçteki durumuna dair de ilk günden itibaren paylaşılan deneyimlerin bir uzantısı olarak Mimar.ist'in bu sayısının dosya konusunu eğitime ayırdık. Hâlihazırda var olan eşitsizlikleri de konuşmak ve bir işyeri/mekân/sosyal ortam olarak üniversitenin anlamını mimarlık eğitimi bağlamında tartışmaya açarak katkı sunmak istedik. Dosya, yeni tartışmaları tetiklemesini umduğumuz birbirinden farklı içerik ve yaklaşım sunan yazılardan oluşuyor.

Sanem Ersine Masatlıoğlu, "Ortam" Nasıl? Stüdyo Kültürü Kavramı Bağlamında Mimari Tasarım Eğitimi Üzerine Bir Değerlendirme" başlıklı yazısında, içinde bulunduğumuz koşulların, stüdyo kültürü bağlamında nasıl ve neden soruları ile şekillenen örtük müfredatın daha görünür olması yönünde bir fırsat olabileceğini tartışıyor.

"Pandemi sürecinin öğrettikleri ile mimarlık eğitimine yeni yollar açılabilir mi? Veya uzaktan mimarlık eğitimi sadece dijital ortamda mı olur?" başlıklı yazılarında **Zeynep Yazıcıoğlu Halu** ve **Seda Kula Say**, deneyimlenen sürecin müfredat, altyapı, donanım ve yöntem açısından değerlendirmesini yapıp yarına dair somut önerilerini sunuyorlar.

Meral Ekincioğlu, "COVID-19 Sürecinde Mimarlık Eğitimi Üzerine ABD'den Bir Perspektif" başlıklı yazısında, mevcut koşulların ABD'de nasıl ele alındığı hakkında oldukça güncel ve kapsamlı bilgiler paylaşıyor. Ekincioğlu, kurumsal örgütlenmelerin önemini ve içerikten sosyal dayanışmaya uzanan yeni fikir ve deneyimleri aktarırken, özgün toplumsal koşullar ve küresel politik özneler arasındaki ayrılmaz bağı da görünür kılan bir perspektif sunuyor.

Pandemi kriziyle mimarlık bölümlerinin eğitimlerinde çevrimiçi modele geçiş sürecini ODTÜ Mimarlık bölümünün deneyimlerini aktararak ele alan **Cânâ Bilsel**, kriz sürecinde devreye girebilen ve sonrasında yeni olanak ve açınımlar sunarak eğitimi zenginleştirebilecek katkıları olabileceği görüşünü dile getirerek mimarlık okullarında, yüz yüze ve stüdyo ortamında karşılıklı öğrenme ortamının önemine dikkat çekiyor.

Erdem Ceylan ise, mimarlık uygulamaları ve eğitiminde dijitalleşmenin yol açtığı görme-kavrama pratiğindeki dönüşümlerin Covid-19 pandemi süreciyle çevrimiçi eğitime hızla adapte olma aşamasında etkili olduğunu, tıp, mimarlık gibi uygulamalı eğitimler için bu yöntemin yeterli olamayacağı bilirse de konunun çok da tartışılmadığını, çevrimiçi eğitimin bir uzaktan eğitim modeli olmadığı, başka bir deyişle konunun bir uzaklık meselesi olmadığını dile getirerek, akademyayı derin ve gerekli bir felsefi tartışma alanına davet ediyor.

Dosya Editörleri: **Ayşe Derin Öncel - Esra Akbalık**